

NOVELL

A

Ledsam-
heter

Roy

Panen

Hej!

Jag heter Roy Panen och det är jag som har skrivit denna bok.

Den är gratis för läsning/lyssning, nedladdning, delning/spridning. Men den får inte säljas. Och den får inte användas som egen text i andra texter eller böcker.

Jag äger upphovsrätten, och bokfilen är säkerhetsskyddad.

Hoppas du kommer tycka om den.

Mer information finns i slutet av boken.

AMIR-serien

Den handlar om bästa kompisarna Amir och Sten, 8-9 år.

De är mycket mobbade, och de kommer ifrån varandra. Men deras kärlek till varandra är så stark att de senare, med fina vuxnas hjälp, finner tillbaka till varandra.

Båda kämpar framåt på sin nya väg i all hopplöshet. Och det blir en lång och tuff resa innan de ses igen.

Noveller

Från, AMIR Fosterfamilj.

- 1 Livet kollapsar 1-28 118 s.
- 2 Fosterfamilj 29-42 73 s.
- 3 Orostider 43-61 91 s.
- 4 Ledsamheter 62-87 114 s.
- 5 Begravning 88-115 121 s.
- 6 Övergiven 116-134 88 s.
- 7 Övergiven igen 135-156 108 s.
- 8 Överraskning 157-181 120 s.
- 9 Rymningsplaner 182-194 72 s.

Information

Noveller

AMIR Mobbare har gjorts om till fem noveller.

Hela boken finns med bland novellerna. Texterna har inte gjorts om och är i sitt original.

Novellerna ligger i en nummerordning som följer originalbokens linje av innehåll.

De fem novellerna är ett pedagogiskt alternativ till originalboken. De kan hjälpa läsaren att få en god inblick över vad originalboken handlar om. Och man kan enkelt välja att läsa fristående delar av boken.

A = AMIR.

AMIR

Foster-

familij

Roy

Panen

Roy Panen

Bokförlag

Roy Panen -

NOVELLER

A FOSTER-

FAMILJ

Ledsamheter

Information

NOVELLER A FOSTERFAMILJ

Ledsamheter (4)

Hämtad från:

AMIR Fosterfamilj (första boken +)

© Roy Panen 2023

Roy Panen Bokförlag, Sollebrunn

www.panen.se

roy@panen.se

Omslagsfoto: Skrynkelig plast, Roy
Panen

Omslag: Roy Panen

ISBN 978-91-89909-27-4

Denna bok skyddas av upphovsrättslagen.

2016-08-15

Numrering av böcker

Det blir knas med numreringen av böckerna, så denna bok Fosterfamilj får också bli bok ett och med ett plustecken efter. Och ”problemet” är löst.

Jag hade gjort en plan med berättelsen om Amir. Och det kändes bra att först skriva bok 3 Låtsasstorebror, därefter 4 Pirater och sist bok 8 Bråkstakar.

Dessa tre böcker tillsammans blev en kortare serieversion av de slutliga åtta.

Men när jag skrev bok ett kände jag att det också behöver bli en bok nio (tio). Och, som sagt, bok ett behövde klyvas till två böcker.

Regnbågs- färger

(Nedan krångliga beskrivning, med överkurs, kanske är mest för oss nördar.)

En liten kul sak kring numreringen av böckerna styrs på ett sätt av de sex (gay)regnbågsfärgerna lila, blå, grön, gul, orange och röd.

Och dessa färger med numrering startar i huvudtiteln AMIR.

Fast nu blir det hela lite knas i och med att bok ett blev två böcker. Fast detta löste jag med att i bok ett Mobbare, startar bokstaven A i AMIR med röd färg, (som ju också är kärlekens färg).

”Problem” är till för att lösas, så att säga.

Så räkningen i regnbågsfärgerna får, lite haltande, starta med röd färg i AMIR-serien. Fast den skulle ha startat med lila. Så egentligen startar färgstarten med bok 1+ Fosterfamilj.

Och så var detta lilla ”problem” löst”.

Färgräkningschema

(Röd 1), lila 1+, blå 2, grön 3, gul 4,
orange 5, röd 6, lila lila 7, blå blå 8,
grön grön 9,

(och om det blir fler böcker:)

gul gul 10, orange orange 11, röd röd
12,

(och en tredje omgång av sex räknings-
färger skulle bli:)

lila lila lila 13 blå blå blå 14 (och så
vidare).

Alltså: 1-6 en färg A MIR, 7-12 två likadana färger AM IR, 13-18 tre likadana färger AMI R, (och så vidare)

(Nu är nördén klar.)

Fosterfamili

Baksidestext

När Rickard rest vidare till sina nya permanenta fosterföräldrar, känner Sten sig sviken – och igen. Först mormor, sedan mamma, bästa kompisen Amir, och nu också sin nya kompis Rickard.

Och saknaden efter Amir gör för ont och går inte att hantera.

Nu känns det som att han bara har ponnyhästarna, Dandy och Pompe, att söka tröst hos. Och han vill våga tro att

de inte sviker.

Han sköter om dem, och läser högt för dem ur sin läsbok om pirater.

Och snart, på mormors begravning. Hur ska han orka möta alla som han känner har svikit honom? Och hur ska han klara att ta farväl av mormor?

Nej, det här går inte. Han orkar inte. Klarar inte detta.

Tre nätter före begravningen sover han ingenting. Och under de sömnlösa nätterna lånar han Rickards TV-spel och spelar nätterna igenom.

Detta blir hans räddning.

PRATAR OM MOBBNING

62 Sova över
igen

Sten och Rickard, Stens rum

Även i kväll känner Sten en stor oro

inför natten med att sova. Han är helt säker på att denna oro kommer att fortsätta så att han blir ledsen. Som förra natten när han skulle sova.

Och efter kvällsmaten, när det blir dags för att gå och sova, frågar han Rickard om han vill sova över i hans säng igen.

Det vill Rickard gärna.

Och Rickard kommer till Stens rum efter att fosterföräldrarna har varit hos dem och sagt god natt.

Nu ligger de tätt intill varandra i Stens säng. Allt känns lugnt, tryggt och skönt.

Snart blir båda tysta, som om de inte riktigt vet vad de ska ta upp att prata om, och innan de släcker sänglampan för att sova.

63 Sten

berättar om

mobbarna

Men så säger Sten:

- Du, Rickard?
- Ja ...
- Har du blivit mobbad någon gång?
- Nej, faktiskt inte. Aldrig, vad jag kan komma ihåg. Men har du det, blivit

mobbad?

– Ja, jättemycket. Men nu, innan min mormor dog och mamma blev tokig, eller ännu mera tokig, så gav jag igen på mobbarna.

– Ja ha ... Vad hemskt ... Eller, jag menar, vad bra att du slog tillbaka.

– Det var en mobbare i min klass som jämt ville boxa mej i magen. Men en dag fick jag nog och boxade honom i magen tillbaka.

– Ja, vad bra. Och det var rätt åt han, honom.

– Fast denne kille, Robert, han hade äldre kompisar och en storebror som

bråkade med Amir och mej hemma, ute på gården.

Rickard lyssnar intresserat.

– Jag kom på att jag kunde straffa, ge tillbaka på dom äldre mobbarna, med att ge mej på Robert i skolan. Jag sa till honom att jag tänkte boxa honom och slå honom efter varje gång som hans elake bror och dennes kompisar bråkade med Amir och mej.

Nu blir Rickard tyst. Han tänker.

Och Sten gör en paus.

Men så säger Rickard:

– Visst kändes det bättre efteråt, när du smällt till Robert, som svar på att

dom äldre mobbarna bråkade?

Sten nickar.

– Men slutade mobbarna att mobba?

Robert kunde väl ha sagt som det var till dom, och att mobbarna då skulle ha lämnat er i fred?

Sten nickar och säger att mobbningen slutade nästan tvärt efter att Robert tröttnat på att bli boxad och slagen av honom i skolan.

64 Vet inte hur det är nu

Rickard frågar om han vet hur det är nu.

Men Sten vet inte. Och Amir har inte sagt något om det. Han har inte vågat fråga honom. Han tänker att Amir kanske nu blir ensamt offer för mobbarna.

Rickard hör på Stens röst och tonläge att han blir nedstämd.

- Är det jobbigt att prata om Amir?
- Ja, och det är jobbigt bara av att jag tänker på honom.
- Men vet du varför mobbarna bråkar, varför dom mobbar?
- Ja, dom är rasister. Amir är kurd, fast att han nästan är född i Sverige. Och jag är zigenare. Fast jag säger hellre att jag är rom.
- Vad är det för skillnad?
- Jag vet inte ... Eller, det är nog samma sak. Och vi romer kommer ursprungligen från Indien. Romerna i Indien fick inte leva i fred, så dom flydde. Och romerna finns utspridda

över hela världen.

– Ja ha ... Vad du kan ... Och är det därför som du är lite mörk i hyn och att du nästan har svart hår? Fast jag tycker det är fint.

– Tack! Ja ... Och Amir är också mörk, som jag.

65 Själv- förtroende

De blir tysta en kort stund.

Sten tittar på Rickard som har blont, kortklippt hår och blåa ögon. Han är smal och lång.

Men så säger han:

– Du är svensk, och du har aldrig blivit mobbad.

– Ja ... nej. Det är nog ingen som har

vågat bråka med mej. Du behöver skaffa dej ett större självförtroende och en bättre självkänsla. Med andra ord, gå på och gör det du vill – och tro på dej själv. Det gör jag, och nästan jämt.

– Jag ska försöka. Fast jag vet inte hur. Jag menar att tro mer på mej själv.

– Fast jag tycker, när du gav dej på Robert, då var du inte bara tuff och modig. Du trodde på dej själv också. Dina förmågor. Att du klarade sätta dej upp mot han, dom, som bråkade.

– Ja, det är sant.

– Du inte bara utmanade den idioten, Robert eller vad den tönten hette. Du

tog också striden. Striderna.

– Ja ...

– Och mot allihop.

– ...

– Men nu har kanske A...

Rickard hejdar sig själv. Han vill inte plåga honom med att prata om Amir.

66 Rickard

tycker om

Sten

De blir tysta under ännu en kort stund.

Men så fortsätter Sten:

– Tycker inte du heller om romer, zigenare? Tycker du också att dom är smutsiga och stinker skit?

Rickard ler och som går över i ett litet

skratt.

– Varför säger du så? Jag sa ju precis att jag tycker ditt hår är fint. Men säger mobbarna så, att du är smutsig och stinker skit?

Sten nickar.

– Vet du, Sten, dom är knäppa, allihop, alla som mobbar dej, och Amir. Dom är idioter.

– Men tycker du om romer, zigenare?

– Jag vet inte ... Fast jag vet att jag inte tycker illa om dom. Och jag tycker om dej. Och jag skiter i om någon är rom, zigenare, kurd, eller kommer från

Afrika, Indien, eller någon annanstans,
en annan planet – bara dom är snälla.

– Ja, som du och jag.

– Ja.

– Och som Dandy och Pompe, ler
Sten.

– Ja, dom behöver du aldrig vara
rädd för. Dom är garanterat snälla. Och
dom gillar också dej.

Sten gäspar.

Snart också Rickard.

De säger god natt, blir tysta, och vips
så sover de båda skönt.

SNART

LÄMNA

IGEN

67 Gör roliga

saker

Dagen innan Rickard ska bli hämtad av sina nya och permanenta familjehemsföräldrar, är han med Sten mycket. Så som under de tidigare dagarna, från dagen då Sten kom till gården.

Han säger till honom att de kan göra massor med roliga saker fram tills de ska sova. Och han kan sova över i Stens säng.

Och nästa dag, kanske på förmiddagen, kommer han att åka med sina nya fosterföräldrar.

Och Sten blir förstås glad för detta, att få vara maximalt med Rickard fram tills han måste åka.

Fast han känner mycket ångest inför att bli lämnad. Att snart inte längre vara med Rickard blir knepigt, ensamt, svårt, hopplöst ...

Det kanske inte ens går. Fast då rymmer han bara.

När de inte är med hästarna och pysslar om dem, gör de andra roliga saker: som att spela fotboll, innebandy, badminton, och cykla. Och när de är inne blir det som mest TV-spel.

Ja, de hinner nog med, att göra allt kul som man kan göra på gården, minst en gång till.

68 Rickards

nya familj

Redan vid tiotiden på förmiddagen rullar en mörkgrå bil in på gårdsplanen.

Och en man med en flicka på tio år kliver ur.

Rickard springer ut till mannen och flickan och hälsar på dem. Och Ove, Kerstin, Sten och flickorna kommer strax efter för att hälsa.

Allt känns helt rätt för Rickard.

Mannen säger att de, förutom piano och gitarr, också har två hundar.

Fast nu reagerar Rickard något när mannen vill prata mer om sina hundar än om deras piano och gitarr.

Och vad har hundarna med hans musikintresse att göra?

Här på gården i Örebro finns också hundar, två stycken, fast som han inte bryr sig så värst mycket om. Det är mest ponnyhästarna som han har intresse för.

Så redan nu blir han klart misstänksam.

De visar runt mannen och hans

biologiska dotter. Och de bjuder dem på fika innan de reser hem igen.

Rickard har sedan i morse redan packat sina saker och kläder.

Fast han tog inte med sig allt, bara lite som rymdes i ryggsäcken. Resten av hans kläder och saker kan Ove och Kerstin skicka med posten, vid ett senare tillfälle.

För om han ångrar sig behöver han ju inte släpa på så mycket fram och tillbaka, mellan Hallsberg och Örebro.

LÄMNADE

IGEN

69 Ensam och
nedstämd

Sten, bondgård

Efter Rickard har åkt, och resten av

dagen, vet Sten inte vad han ska göra av sig. Han är mycket nedstämd och förvirrad. Har liksom svårt att över huvud taget kunna koncentrera sig fullt ut på något.

Han är här, på denna plats, men tankarna är hela tiden någon annanstans.

Han blir rastlös.

Går till fåren i hagen och klappar om dem. De är sex stycken. Så det tar en stund.

Går därefter vidare till korna, i en annan hage, och tittar och studerar dem.

Han räknar dem till åtta stycken. Och de är mjölkkor. Alla utom en är brunvit-

fläckiga. Och denna ko är istället svartvitfläckig.

Han undrar om de andra korna tittar snett på denna ko, för att hon är svartvitfläckig, istället för brunvit, som de andra. För mjölken måste väl smaka samma.

Nej, han ser inga tecken på att denna ko skulle vara mobbad av de andra. Och hon står mitt i koklungan.

Alla äter gräs. De verkar mycket hungriga. Fast de är nog jämt hungriga.

70 Lugnande effekt

Plötsligt känner han att det inte gör lika ont psykiskt längre. Och han vet att han inte ska resa vidare till någon ny fosterfamilj på säkert minst ett par veckor.

Och denna fosterfamilj, med alla djur, känns okej. Här kan han stanna.

Det här med djuren har visst en lugnande effekt.

Rastlös och utan ett mål i sikte går han förbi hundgården. Han stannar till och hälsar på hundarna, två labradorer.

De är mycket snälla och skäller bara någon gång ibland.

Snart går han också bort till hönsen och tittar på dem en stund. Han vill också se efter om de har lagt några ägg, men han vågar inte. Tänk om de anfäller honom, för att de tror att han vill ta deras ägg.

Nej, bäst är att hålla sig utanför hägnet, och i säkerhet.

Han fortsätter och går till kaninerna.

Kaniner vet han är garanterat snälla.

De är jättefina, två stycken hanar.
Den ena är grå och den andra är grå-
svart.

De tycker också om att äta och verkar
hungriga jämt.

Och de har visserligen tänder, men
inte för att anfälla med, utan för att kun-
na bita och riva av gräset som de vill
äta.

Han lyfter upp en kanin från buren.
Kelar lite med den, stryker handen över
den mjuka och sköna pälsen.

Men snart byter han och lyfter upp
den andra, som han kelar med.

De tycker om att bli kelade.

Och de är mycket snälla, båda två.

71 Stor saknad

Och tankarna sätter igång igen.

Fast hela tiden, nu som tidigare, styrs de bara till Rickard och Amir, och vill mest handla om dem.

Och nu gör det ont igen, riktigt ont,

oavsett vem av dem han tänker på.

Han känner sig så ensam, lämnad och sviken.

Och vad ska han leva för, när alla har lämnat honom?

Innan Rickard åkte sa han att han skulle ringa honom, hit till fosterhemmet i Örebro. Fast det är väl bara sånt som man säger, för att vara snäll. Och Rickard vill väl inte att han ska gå runt och vara ledsen.

Fast han har ju denna gård, med alla djur, och saker som cykel, fotboll, innebandy ... TV-spel ...

Fast ... Nu har mormor, mamma,

Amir och Rickard lämnat honom. Och vem står näst på tur?

Ska också Pompe och Dandy lämna honom? Men hur då?

De kanske rymmer från hagen.

Fast de trivs ju i sin hage. Och när de kommer in till stallet får de hö, havre och pellets. Och de får ny halm att ligga och sova på under natten. Fast, om de inte redan har hunnit att kissa och bajsas på allt, förstås.

Fast de bryr sig nog inte.

72 Ponny- hästarna

Rastlösheten växer igen.

Han sätter ner den andra kaninen i buren. Och nu väljer han att gå på en lång promenad.

Han går in i en skog och ut på en landsväg.

Snart känns det som att han är en bit ifrån gården, så det är bäst att vända

tillbaka.

På vägen tillbaka, bortanför och på andra sidan hagen, ser han att någon har släppt ut ponnyhästarna i sin hage.

Fast nu minns han inte om de var i hagen innan han gick på sin långa promenad, eller om någon har släppt ut dem efter att han promenerat iväg.

När han går fram mot stängslet, på andra sidan hagen, mot skogen, möts han av Dandy och Pompe som kommer springandes i full galopp mot honom.

Och nu blir han lite glad igen. För ponnyhästarna visar klart och tydligt att de känner honom, och att de nu vill

hälsa.

Ja, han känner att de tycker om honom.

Han vågar kliva genom stängslet och in till Pompe och Dandy.

Och det blir ett litet kramkalas. Ponnyhästarna älskar att bli kramade och klappade.

LEDSAM-
HETERNA
FORT-
SÄTTER

73 Telefon =

ledsamheter

Sten, hus

Nästa dag kommer. Och i dag som i går, så ringer inte Sten till Amir. Han vill inte ringa till honom mer.

Det gör för ont att prata med honom.

Även i dag är han i stallet och mockar, strör med halm, häller i ett par nävar pellets och ett par nävar havre i deras krubbor. Han lägger också in en packe med hö, som de har att äta när de kommer in.

Fast sedan ett par timmar är ponnyhästarna i hagen.

Sten är ute hos hästarna i hagen när Kerstin kommer springandes till honom.

Hon säger att han har telefon, att det är Amir som ringer.

– Kan du säga till honom att jag inte är hemma, säger Sten bestämt. För jag vill inte prata med honom något mer.

Fostermamman rycker frågande på axlarna och ser förvånad ut.

Nu förklarar Sten att han känner att han inte orkar prata med Amir, för han blir bara så ledsen av att höra Amirs

glada röst.

– Jag tror att jag förstår. Du har det alltför jobbigt Sten. Om jag bara kunde hjälpa dej, med att bära en del av det jobbiga. Fast det ... Du behöver all hjälp för att klara ta dej igenom detta.

Men på något vis går det, tro mej, vännen.

Hon kramar om honom. Och han kramar tillbaka.

– Men kan jag hälsa Amir något från dej, Sten?

Sten tänker och suckar.

– Ja, kan du säga till honom att jag ringer honom i morgon ... eller i nästa

vecka.

– Nästa vecka?

– Ja, eller nästa månad.

Nu ler Kerstin. På något vis kommer Sten att ta sig igenom detta. Det känner hon starkt. Han behöver hitta sitt sätt att göra det på, som passar och fungerar för honom.

– Jag tror att jag förstår, Sten. Jag säger att du ringer honom senare någon dag.

Sten nickar och ler lite skamset tillbaka mot henne.

Han vill inte säga det, men det känns nu som att han har fått en ny kompis,

kanske till och med en ny bästa kompis,
Rickard.

Fast nu är också han borta.

74 Hugga bort

Men han kommer ihåg allt vad Rickard har sagt, att han behöver ett bättre självförtroende och en bättre självkänsla.

Och hans idé nu är att bara helt bestämt och kallt hugga bort allt som gör ont.

Han har huggit bort Amir och nu ska han också hugga bort Rickard.

Detta kanske blir att skaffa sig ett bättre självförtroende och självkänsla. Eller i alla fall så kan det vara en bit på vägen.

Och då, sedan, gör det kanske inte ont psykiskt mera.

TELEFON- JACKET

75 Vana och
rutin

Sten, hus

Resten av dagen och följande dagar gör

Sten som han brukar. Och nu har det börjat bli en vana, en rutin: att ta hand om ponnyhästarna, idrotta och spela spel, och försöka umgås lite med de andra här på gården. Och förstås arbeta lite i skolböckerna.

Varje kväll, efter att Rickard har rest iväg, tar han med sin piratbok och går in till Dandy och Pompe och läser ett kapitel för dem.

Han fick en lysande idé om att läsa halvhögt för dem. Kanske så fattar de litegrann ändå, trots att de ju bara är ponnyhästar.

Boken handlar om sjörövare som är

nära att drunkna ute på havet. Men de lyckas att simma i land.

Det händer inte sällan att Pompe och Dandy gnäggas när han läser högt för dem.

Kanske så är de inte så dumma i alla fall.

76 Ringer på telefonen

Dagen efter att Rickard har farit iväg till sin nya fosterfamilj ringer det på telefonen vid flera tillfällen när Sten är själv i huset.

Men han svarar inte.

Han sitter själv vid köksbordet och arbetar i matteboken. Han har också tänkt arbeta med ett par sidor i svensk-

boken.

Fast det är svårt att koncentrera sig, med alla ringsignaler, plus att tankarna bara far iväg. Mest till Rickard, men också Amir.

Och när det gäller Amir så har han inte ringt något mer. Fast han kanske väntar på att Sten ska ringa. Detta som ju inte kommer att hända.

Nej, det gör för ont, i bröstet, och gör honom ledsen.

Och han undrar om Rickard tänker något på honom. Och nu när han får lära sig att spela piano och gitarr.

En tår letar sig fram. Men han strun-

tar i den.

Och redan samma dag som han bestämmer sig för att inte ringa till Amir mer, ringer det flera gånger på telefonen.

Efter att ha klarat av två kämpiga sidor slår han ihop boken och drar en djup suck.

Han tittar ut genom fönstret. Och där ute någonstans: på gården, i stallet, ladugården, hönshuset, hundgården, eller kanske i någon av hagarna, håller folket i huset till.

Alla håller på med något: pysslar med hästarna, korna, de andra djuren,

klipper gräsmattor, hugger ved eller något annat.

Och Sten blir nervös. Han vet förstås inte vem det kan vara som ringer, men hans första tanke är att det är Amir.

Han orkar inte psykiskt att prata mer med honom. Och hur han ska klara att möta honom på begravningen – ja, det vet han inte.

77 Drar ur telefonjacket

Men plötsligt, med ett ryck, som om han vaknat upp ur en dröm, springer han bort till kökstelefonen, som står på en arbetsbänk, och drar ur jacket.

Men det fortsätter att ringa.

Han springer till nästa telefon, i vardagsrummet, och drar ur jacket.

Men det fortsätter ändå att ringa.

Han springer till telefonen i hallen och drar ur jacket.

Och nu blir det tyst.

Den i hallen är huvudtelefon. De andra två har en så kallad tjuvkoppling från huvudtelefonen.

Om någon pratar i kökstelefonen eller i den i vardagsrummet, och en annan lyfter på luren i hallen, då tar telefonen i hallen /huvudtelefonen över, och den andres telefonkontakt bryts.

Det slutar att ringa.

Det blir helt tyst, skönt och lugnt.

Han tar fram svenskläxan.

Den är enkel, men den kräver att han

tänker till. Det är grammatikövningar och ordkunskap.

Och han behöver kunna koncentrera sig. Fast när han känner sig så här ledsen och nere är det svårt att tänka.

78 Kan inte
sova

Det har varit mycket psykiskt jobbigt,

under flera dagar. Och det går nästan inte att stå ut med alla jobbiga känslor, som mal runt i huvudet och kroppen.

Men nu känner Sten att det bara blir värre och värre för var dag som går.

Och snart, om några dagar, ska han tvingas att gå på begravning.

Han vet inte, om det är saknaden efter Rickard, eller begravningen som gör det så svårt. Eller om det är båda.

Han känner sig sviken av många, samtidigt som han saknar dem.

Och den där begravningen.

Nej, han borde nog rymma.

Men när? Och vart då?

Nu så klart, och vart som helst.

Men vem ska då ta hand om Pompe och Dandy?

Ove och Kerstin, så klart.

Fast det blir ingen rymning i dag. Men kanske i morgon.

Och när natten kommer sover han ingenting. Det är allt det jobbiga med tankarna som håller honom vaken.

Samma blir det nästa natt och natten före begravningen.

Och när den dagen kommer har han inte sovit på tre nätter, tre dygn. Då har han stora, svarta ringar runt ögonen, som skuggor.

Och hans sömniga ögon visar upp en flackande och obestämd blick. De är för trötta för att klara koncentrera sig på någonting.

Det är bara all ledsamhet med oro för begravningen som gör att han inte kan somna.

Men han säger inget om det till Kerstin och Ove. Han vet i så fall inte vad eller hur han ska säga det.

Och när han inte kan sova, tar han friheten att gå in i Rickards rum och lånar hans TV och TV-spel.

Han spelar hela nätterna igenom.

Och när han spelar blir han pigg. Och

då gör det att han ännu mindre kan klara att gå och sova.

Men spelandet hjälper honom att skingra tankarna något. Och på något vis känns det också som att spelandet får honom att må lite bättre.

Men när natten har gått och det blir morgon och ljust ute, då tänker han att han kan sova nästa natt.

Fast så blir det inte. Och, som sagt, fram till begravningsdagen, tre dygn, sover han inte en blund.

79 Rickards

nya

fosterfamilj

Rickard har berättat för Sten om hur glad han blev den dagen, för mer än två veckor sedan, när det kom ett telefonsamtal från hans nya fosterföräldrar.

Och han hade fått plats i ett familjehem med flera musiker i familjen.

Pappan spelar också i ett rockband.

Familjen bor i Hallsberg,

Men när Rickard berättar om det här för honom blir han förstas både glad som ledsen på samma gång. Nu får han ju inte vara med Sten mera.

Och vem ska Sten vara med i fortsättningen?

Kan han vara med flickorna?

Men Sten tänker att han kan vara med Dandy och Pompe, och sköta om dem. Och han har också alla de andra djuren.

Och skolarbetet kan han försöka sköta när han får en ledig stund över. Om han kan koncentrera sig, förstas.

Och i det nya, permanenta familjehemmet ..., där blir det att börja i en riktig skola igen.

Och Rickard, där borta hos musikfamiljen ..., han får säkert börja i någon bra och rolig skola.

Kanske får han också börja i en musikskola.

80 Ringer inte

Amir mer

Sten känner sig mycket ensam, efter att Rickard har rest vidare till sin nya familj.

Han går till hallen och telefonen, för att ringa till Amir.

Och nu kommer han på sig själv med att han ju inte har ringt tillbaka till Amir, efter senaste gången som Amir

ringde.

Och Kerstin skulle ju meddela Amir att han ringer honom någon dag framöver. Detta som han ju inte har gjort.

Men nu, bara tanken på att höra Amirs kanske glada röst, gör honom enormt ledsen igen och tårarna rinner nedför kinderna.

Han lyfter luren, slår nästan alla nummer, men ändrar sig och lägger på. Han gör ett nytt försök, och ännu ett. Men det blir bara samma sak: tårarna tar över och han avbryter försöket.

Han gör inga fler försök i dag, inte i morgon heller, och inte heller i över-

morgon.

Nej, som sagt, han bryter banden till Amir. Och det blir som att han inte längre finns.

För nu vet han att Amir är lika med gråt. Och han vill helst inte gråta mer. Han vill så gärna vara glad och att få göra roliga saker.

Men Amir, och alla tankar till honom, leder bara till mera gråt. En klockren gråt som det inte går att få stopp på.

81 Stort tomrum

Sten tänker mycket på Rickard. Och nu har det gått flera dagar sedan han reste iväg till sitt nya familjehem.

Rickard lämnar ett stort tomrum efter sig, efter att han har rest iväg.

Och ännu en gång känner Sten sig både sviken och lämnad.

Fast han vet att Rickard, mer eller

mindre, var tvungen att resa iväg. För annars hade det ju blivit problem.

Under dessa dagar försöker han koppla bort Rickard och inte tänka så mycket på honom. För det gör för ont annars.

Rickard har nu liksom tagit Amirs plats. Fast egentligen så kan ingen ta Amirs plats. Den har blivit tom och kommer nog för evigt vara det.

Tom – som i rymden. Fast rymden är nog inte helt tom, för det finns ju andra planeter där ute.

Men tomrummet här hemma, efter Amir och Rickard, försöker han bara

koppla bort.

Likaså kopplar han bort mamma och mormor.

Men han gör ändå saker på gården, som Rickard och han brukat göra. Detta som ju blir ett slags koppling till honom.

Och när han tar hand om Pompe och Dandy, känns det hela tiden som om Rickard också var där. Hans ande, väsen, finns liksom där.

Och när kvällarna kommer, efter kvällsmaten, lånar han Rickards rum och spelar lite TV-spel.

Detta som han gör hela nätterna

igenom. Han kan inte, vill inte sova.

Och han sover inget kommande nätter heller.

Men han gör ett försök. Fast efter en stunds gråtande ger han upp.

TV-spelet blir väl hans räddning dessa nätter med.

Och fram på dagen för begravningen har han, som sagt, inte sovit på tre nätter. Han har stora svarta skuggor av trötthet runt ögonen. Fast det struntar han i.

Kanske kan han sova lite natten efter begravningen.

SKINGRA

TANKARNA

82 Gör läxor

Sten, hus

Han har tidigare i dag suttit inne hos Pompe och Dandy i deras boxar. Och han har läst halvhögt för dem ett par kapitel ur sin läsbok om pirater.

Och nu sitter han vid köksbordet och skriver. Han har av Jana fått i läxa att skriva lite om det som han har läst.

I skrivhäftet skriver han kort återberättat om vad de två kapitlen handlar om. Och därefter skriver han några reflektioner om det hela, vad som var bra eller mindre bra med någon händelse ur kapitlen.

Sammanlagt skriver han två sidor.

Han lämnar kvar läxböckerna på köksbordet. Känner sig rastlös och bestämmer sig för att ta en cykeltur.

Och hela tiden finns både Amir och Rickard i hans huvud. Just nu vill han

inte ha någon av dem i huvudet.

83 Kör traktor

Sten och Ove, ute

Han går till redskapsskjulet och hämtar ut en av cyklarna.

Han ser Ove är ute med traktorn på en av åkrarna. Traktorn är jättestor, blå, och har en hytt.

Han hoppar upp på cykeln och cyklar bort till Ove.

Det är ganska svår terräng att cykla på, men han har en mountainbike med tjugoen växlar. Och det går ganska bra.

– Hej Sten! säger Ove och stänger av traktorn.

– Hej, Ove! Jag tänkte cykla en sväng.

– Ja, jag ser väl det. Men vill du inte köra traktorn en stund först? Jag håller på med att ta in hö. Det blir det sista lasset för i år. Men vi kan göra det tillsammans.

– Ja, gärna!

– Detta hö har väntat på att bli intaget, men nu ska det in i ladan och

innan hösten är här.

Sten nickar instämmande.

– Och du får köra.

– Ja, gärna! Men jag har inget körkort. Jag är bara åtta år.

– När jag är med behövs det väl inget körkort, flinar Ove.

Sten lägger ner cykeln där han står och klättrar upp i traktorn. Han får också ett handtag av Ove som drar upp honom.

Ove har sett hur Sten åter igen har rasat i sitt välmående efter att Rickard rest iväg. Så nu känner han att detta blir ett bra tillfälle att försöka lyfta pojken

till att kanske må lite bättre.

Och om några dagar blir det begravning av hans mormor, vilket väl också sliter på psyket och hur han mår.

Ove visar vad alla spakar runt ratten används till. Och därefter alla knappar på instrumentbrädan och alla spakar. En för vindrutetorkarna, en för blinkersen och en för gasen.

Förutom fotgasen så finns gasspaken vid ratten, som Sten kan använda, då han ju inte når ner till pedalerna vid golvet.

Och Ove har en fot vilandes mot fotbromsen, om det skulle behövas att

bromsa någon gång.

Snart känner Sten att han kan allt om en traktor för att också kunna köra den.

De kör runt på åkern och krattar ihop hö, som blir till höbalar. De blir rektangelformade, packade med hö, och har två snören runt som håller ihop balen. Balen är tung och kräver en stor vuxen för att lyfta.

Dessa balar ska de senare lasta upp på en höskrinna som de sedan kör till ladan med.

Och utanför ladan har de en transportramp med ett band som drar upp balarna till loftet.

En man behöver stå där nere och lasta på höbalarna på bandet, och uppe på loftet behöver en man stå och ta emot alla balar, som denne lastar in på loftet.

Sten är med Ove och krattar ihop hö till balar, och detta tar flera timmar. Fast de tar en paus också för att åka hem och äta middag.

De kopplar loss hökrattaren och kör traktorn hem till gården.

Ove säger att i morgon, om Sten vill, kan han få lära sig köra gräsklipparen. Fast Ove är så klart också med.

Gräsklipparen är en åkgräsklippare, och de båda kan klämma ihop sig och

sitta tillsammans i stolen.

Detta tycker Sten ska bli väldigt roligt. Kanske lika roligt som att köra traktor.

84 Klipper gräsmattor

När nästa dag kommer får Sten lära sig att köra gräsklipparen. Men Ove är så

klart också med. Och han sitter bakom honom.

Först, innan de startar, visar Ove och lär honom hur gräsklipparen fungerar.

Sedan klipper de tillsammans gårdens alla gräsmattor.

De har flera ganska stora gräsmattor. En av dem har de också spelat fotboll på. Men tillsammans kan de klara det på ett par timmar.

När de har klippt mer än hälften av alla gräsmattor kommer Kerstin med flickorna. De har med sig saft och bullar, och kaffe till Ove.

Sten känner nu att Ove börjar bli som

en pappa. Men han vet inte om det är bra eller dåligt. Förmodligen bara bra.

TELEFON- JACKEN

85

Telefonerna
fungerar igen

Sten och fosterföräldrar, hus

98

I dag har fosterföräldrarna satt i telefonjacken till husets tre telefoner igen.

De förstår att det måste vara Sten som har dragit ur alla telefonjack, för att han inte vill att sin gamle kompis Amir ska ringa något mer.

Egentligen så vet inte fosterföräldrarna hur de ska hantera denna svåra situation för Sten. Och han måste ha många svåra tankar med funderingar som snurrar runt och stör i huvudet.

Men de bestämmer sig för att inte göra någon sak av detta. Kanske är det ett försök att hjälpa, skydda och stötta Sten i sin svåra sorg, över att ett

gammalt tidigare liv liksom på något vis har gått förlorat. Det är som om det har gått upp i rök. Eller som om en bomb hade sprängt allt i luften.

Han får inte vara med Amir, annat än att bara få prata med honom i telefonen. Det som ju gör honom så ledsen.

Och snart kommer han att få flytta till en ny fosterfamilj, mera permanent. Denna familj som bor i Stockholm, som ligger betydligt längre bort från Skövde än vad Örebro gör.

86 Fortsätter dra ur jacken

Under flera dagar framåt går Sten runt i huset och drar ur alla telefonjack. Han gör det när han är ensam i huset, och för att få slippa att det ringer på telefonen.

Han får liksom panik när det ringer och tänker att det är Amir. Och direkt blir han nedstämd och ledsen.

Så här gör han fram tills begrav-

ningen. Och där måste han klara att möta och se Amir.

Fast efter begravningen kommer allt att bli som förut – ingen Amir. Bara i telefonen – om han vill. Detta som ju gör så ont.

Och när fosterföräldrarna kommer hem sätter de i telefonjacken igen, utan att göra någon sak av det hela.

Och de tänker, om telefonjacken är utdragna, då när de inte är i huset, gör det inte så mycket. Och för de kan ju ändå inte veta och svara när det ringer, och då de är ute i stallet eller i någon av de andra byggnaderna som tillhör

gården.

Fast, förstås, om inte flickorna är i huset och kan svara och eventuellt ta emot ett meddelande.

Fast flickorna vet inte om att telefonjacken är utdragna. Och det är inte så ofta som de behöver använda telefonerna.

Ove och Kerstin tänker att Sten gör detta i ett slags försvar. Han vet inget annat. Det är inte i någon form av aggression, som det händer, utan mer ett sätt att försöka hindra det som gör ont, smärtan, att nå fram till honom.

Egentligen är detta en ganska kreativ

och påhittig lösning av Sten. Detta som han nog borde få uppmuntran för.

De tänker att han måste få ha sin sorg efter Amir, och han måste få ta den tid som han behöver för att komma över det hela, för att kunna komma vidare med sitt liv.

De håller på så här under flera dagar, drar ur och sätter i telefonjacken. Och, som sagt, fosterföräldrarna gör ingen sak av det hela.

STALLET

IGEN

87 Läser för hästarna

Sten och ponnyhästar, stall

På kvällarna tar Sten med sin läsbok till

stallet.

Först mockar han och gör rent i Pompes och Dandys boxar, ströar med halm och ger dem hö. Sedan hämtar han dem, en och en, från hagen in till stallet.

Och han borstar dem.

Sedan slår han sig ner i halmen intill var och en av dem och läser halvhögt ur sin läsbok. Det blir två kapitel. Ett för dem vardera.

Detta som han gör nu, i stallet om kvällarna, hjälper honom att inte tänka så mycket på allt som är jobbigt och ledsamt. Men även under dagen, med allt som han gör, hjälper honom också.

Och det är bra att hålla sig sysselsatt.

Under dagarna gör han som han brukar. Han cyklar, spelar fotboll, innebandy eller annat som är roligt.

Och nu, efter att han har läst färdigt för ponnyhästarna, är det dags att gå in i huset och äta kvällsmat.

Efter kvällsmaten tar han en dusch, lånar Rickards rum och spelar lite TV-spel, innan han går för att sova.

Men det blir inget sova denna natt heller. Detta blir tredje natten på rad som han inte sover. Och han har sovit dåligt ända sedan han och Rickard senast sov tillsammans.

Det är så mycket i huvudet som spökar och stör honom. Mormor, mamma, Amir, Rickard, och hela den hemska begravningen som blir i morgon.

Nej, det går inte att somna.

LITE MER

OM MIG

Skriva böcker

Jag Roy Panen tycker det är kul att skriva böcker. Och att släppa fantasin helt fri gör det ännu roligare.

När jag skriver på en boktext har jag som oftast tidigare funderat och tänkt mycket kring handlingen i boken.

Och bra idéer får jag när jag är ute på promenader i naturen, eller har ett tråkigt jobb att utföra på mitt arbete.

Och när jag kommer hem, på kvällen, försöker jag tänka fram text för alla mina tankar och funderingar kring handlingen i boken.

Lärare och snickare

Jag är utbildad lärare i svenska och svenska som andraspråk på gymnasienivå.

Men innan jag blev lärare var jag snickare: byggnadssnickare, möbelsnickare och maskinsnickare.

Och som lärare arbetade jag i grundskolans årskurser 4-9. Jag undervisade i svenska, svenska som andraspråk, särskilt undervisningsstöd för elever med särskilda behov, biblioteksansvarig, och som obehörig slöjdlärare.

Det blev för jobbigt att vara lärare, så jag valde att sluta. Jag gick tillbaka till mitt tidigare yrke som snickare.

Gratis böcker

Lite senare började jag skriva böcker.

Och jag startade ett eget bokförlag.

Fast det har gått lite trögt med bokförsäljningen och utlåningen.

Det är svårt att hitta nya läsare. Fast jag tycker själv att alla mina böcker är intressanta och spännande, och borde nå ut till många läsare.

Jag vill och önskar ha många läsare. Och jag fick idén om att själv distribuera/dela ut mina böcker på min hemsida panen.se, för gratis läsning och lyssning.

Alla som vill får läsa och lyssna på mina böcker – GRATIS.

Ge ett bidrag

Den som vill och kan får gärna ge ett bidrag till mitt bokförlag, kanske en tia eller mer. På panen.se finns ett postgironummer till min bank, om man vill skänka en slant.

Tusen tack till dig, på förhand.

Skriva på heltid

Jag skriver böcker på min fritid, men vill så gärna börja skriva på heltid. Fast när jag går i pension 2031, då blir jag nog en glad pensionär och kan skriva böcker 24/7.

Nu vet du lite mer om mig.

Ha det gott och ta hand om dig.

Kramar från din vän

Roy Panen